

PREMIS
DRAC
2019

FESTIVAL DE
PROSA, POESIA
I CURTMETRATGE

11a EDICIÓ
SOLSONA,
20 D'ABRIL DE 2019

WWW.PREMISDRAC.CAT

Israel Clarà

LLUNES DE PAPER

A Cristina, lluna de paper

LEVITAT DE L'ÉSSER

(A Cristina)

«In days hereafter,
The shadowy flowers of Orcus
Remember Thee.»
Ezra Pound, «Dòria»

Lívica, lànguica, lleugera i lleu
com l'ocell d'ales fràgils dins de l'aire
que emprèn el vol i no se sap si és llàgrima,
volàtil llàntia amb flama d'aiguaneu.
Flama etèria i eterna, foc dels déus,
llumí de lluna que tremola amb calma
en el mirall on veus la pluja blava
anar-se'n transparent com un adéu.
Ingràvida salina, plàncton, meu
és el record i teva la meva ànsia,
amor de somni i solitud de plata
quan els amants es troben i es fan seus.
Seus l'un de l'altre, lànguids, fràgils, lleus
i forts amb la bellesa del per sempre,
lívids, lleugers com mar que recomença
en els amants que som quan no són ells.
Els que són tu i el centre dels anells,
la senzilla certesa i la mateixa
levitat, lleugeresa del teu ésser,
amb què m'estimes tan profundament.

**PREMIS
DRAC
2019**

FESTIVAL DE
PROSA, POESIA
I CURTMETRATGE

11a EDICIÓ
SOLSONA,
20 D'ABRIL DE 2019

WWW.PREMISDRAC.CAT

EVOCACIÓ CROMÀTICA

(A Cristina, de tot cor)

«... tu que ets el nuvi sense anell
d'una sirena sense onada.»
Josep Palau i Fabre, «Càncer»

Un ocell dins el blau i els colors de la dansa
de les baldufes grogues amb barret de setí,
fils de titella, mans tan líquides com l'aigua
que enyoren i contemplen el mar insomne i llis,
la llum d'etern Miró en personatges d'ambre,
rostres que són el prisma de l'arc de Sant Martí
i constel·lacions tristes de fragments a trenc d'alba
que dibuixen amb signes el nom del paradís.
Et contemplo en l'instant infinit d'una imatge,
et torno l'ala, el trànsit, de la lluna en la nit
i et faig vidre translúcid de reflexos de plata
perquè el cor s'emmiralli i brilli en el que he escrit.
Pintes amb mil pinzells la carícia en el tacte,
amb línies traces límits de l'immens fins aquí,
on habita l'amor en hores incomputables,
on el teu cos m'estima i t'estimo a desdir.
Princesa dels iglús dels hiverns que arribaven
malgrat els grocs encesos, els vermells i els anyils,
però sempre vetllaves el son de cada fada
i amb el bes dels seus somnis em besaves a mi.

**PREMIS
DRAC
2019**

FESTIVAL DE
PROSA, POESIA
I CURTMETRATGE

11a EDICIÓ
SOLSONA,
20 D'ABRIL DE 2019

WWW.PREMISDRAC.CAT

PREMI POESIA 2019

MIGDIA DELIRANT SENSE OMBRA

(A Cristina)

«... Quien lo veía todo
Completo para un dios.»
Jorge Guillén, «Cántico»

Potser ara sóc el caminant sense ombra,
l'home en el propi clímax del migdia
sobre el pla horitzontal en què t'estimo
i existeixo tan sols perquè m'estimes.
Esferes, àmbits de poema, pluges
diamantines i setrills amb olis
de perfumer, d'absències i prodigis
que tu vas fer reals molt més que el somni.
Quina alquímia infinita, quin deliri
de llum eternament policromada,
lliri entre cards o vendaval insomne
per un mar sense déus en les imatges.
Per un mar de mil blaus que m'oferies
en unes mans d'almosta enamorada
d'on desgranaves mites i sirenes
que em llegies silent damunt de l'aigua.
Ara que ja s'ha fet l'etern migdia
en què jo et deia amor i tu llum clara,
et contemplo ajaguda en la tendresa
i torno al propi clímax d'estimar-te.

LLUNES DE PAPER

(A tu)

Llunes de paper
brillen dins el somni
de la nena que és.

Un reflex d'aram
trena escuma i ones
al tapís del mar.

Tisores de sol
retallen les llàgrimes
de llunes de dol.